

I mit svar af 29. maj 2002 på spørgsmål nr. S 2138 fra Søren Søndergaard (EL) tilkendegav jeg, at arbejdsgruppen forventedes at kunne afslutte sit arbejde i løbet af 1. halvår af 2003.

På grund af stor travlhed i ministeriet, herunder i forbindelse med varetagelsen af EU-formandskabet i 2. halvår af 2002, er arbejdsgruppen imidlertid blevet forsinket i sit arbejde.

Jeg har på baggrund af den seneste tids debat anmodet arbejdsgruppen om at prioritere spørgsmålet om våbentransport højt. På den baggrund forventer jeg at få en udtalelse om våbentransporter fra arbejdsgruppen, der i givet fald kan danne grundlag for fremsættelse af et lovforslag i næste folketingssamling.

Spm. nr. S 2327

Til justitsministeren (6/3 03) af:

Karen Jespersen (S):

»Vil ministeren oplyse, hvilke tal der findes (på landsplan, for større byer m.v.) for sammenhængen mellem antallet af voldtægter eller gruppevoldtægter og krænkerens baggrund, og vil ministeren oplyse, hvilke tal der findes fra andre europæiske lande som f.eks. Holland, Tyskland, Storbritannien, Sverige og Norge?«

Svar (18/3 03)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Justitsministeriet skal indledningsvis bemærke, at den almindelige kriminalstatistik fra Danmarks Statistik indeholder oplysninger om anmeldte voldtægter, men ikke om antallet af gruppevoldtægter. Endvidere indeholder den almindelige kriminalstatistik alene oplysninger om køn, alder og nationalitet på gerningsmanden. Der findes endvidere enkelte oplysninger om gerningsmandens sociale baggrund, men denne information er ikke relateret til kriminalitetens art.

Af kriminalstatistikken for 2001 fremgår, at 131 af de 181 personer, som i 2001 fik en afgørelse for voldtægt m.v., var danske statsborgere, mens 5 var asylansøgere, 36 var udlændinge med opholdstilladelser, 1 var udlænding med ulovligt ophold og de resterende 8 var turister

m.v. Det bemærkes, at 'afgørelser' også omfatter frifindelser og sager, der er henlagt på bevisets stilling.

En rapport fra Rigspolitichefen fra 1998 indeholder oplysninger om bl.a. den sociale og nationale baggrund for gerningsmænd til voldtægter; anmeldt 1990-1991. Rapporten indeholder endvidere oplysninger om andelen af voldtægter med mere end én gerningsmand. Det fremgår, at 7% af de anmeldte voldtægter var begået af mere end én person, at 76% af gerningsmændene var danske statsborgere, og at 48% af gerningsmændene ikke var erhvervsaktive.

Af den undersøgelse, Justitsministeriets Forskningsenhed gennemførte for Rigsadvokaten vedrørende voldtægtsdomme i årene 1984, 1988, 1992, 1996 og 1998, fremgår bl.a., at andelen af voldtægter, der var begået af flere i forening, er nogenlunde uændret de pågældende år, nemlig henholdsvis 7%, 7%, 4%, 7% og 5%.

Med mellemrum gennemfører Danmarks Statistik undersøgelser af den nationale baggrund for de personer, der straffes i Danmark. Rapporterne indeholder også oplysninger om, hvor stor en del af de voldtægter, der har ført til en fældende afgørelse, der er begået af personer af udenlandsk oprindelse. Af den seneste undersøgelse om strafferetlige afgørelser i 2000 fremgår, at 23 ud af 70 personer, der i 2000 blev dømt for voldtægt, havde en udenlandsk baggrund.

Det kan tilføjes, at Justitsministeriet er bekendt med, at de regionale centre for voldtægts ofre, der findes i Danmark, udarbejder opgørelser, baseret på de voldtægtssager centrene bliver bekendt med. Justitsministeriet er imidlertid ikke i besiddelse af disse opgørelser.

Med hensyn til udenlandske erfaringer indeholder den norske kriminalstatistik information om den sigtedes nationalitet for forskellige former for forbrydelser, herunder sædelighedsforbrydelser, men ikke specifikt for voldtægt. Der har ikke kunnet findes oplysninger om antal gruppevoldtægter i den norske kriminalstatistik. Tilsvarende gælder den svenske kriminalstatistik, der heller ikke ses at have oplysninger om gerningsmandens nationalitet eller baggrund i øvrigt. Der er ikke søgt indhentet statistiske oplysninger om voldtægt fra andre lande.

Hvis de ovenstående oplysninger om statistiske oplysninger i andre lande ikke findes tilstrækkelige, vil Justitsministeriet søge at indhente yderligere oplysninger. Som nævnt er det